

S t o c k h o l m s

U F O—n y t t

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål – Nummer 2/2002

Höstens program 2002

21 september
Utflykt

30 oktober
Video

4 december
Föredrag/
diskussion

Hela höstprogrammet finns infört på sista sidan

Stockholms UFO-förening, STUFO

c/o Wallin
Jaktvägen 10
175 63 JÄRFÄLLA

Telefon: 08-36 73 98

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	90:-	50:-

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt	postgiro 50 50 60-4	190:-/år löpande
UFO-Raden/Rapportnytt	postgiro 643 73 04-6	120:-/år löpande

HEJ!

Så närmar sig hösten med stormsteg (fast höststormarna slipper vi förhoppningsvis), men vi har ändå haft ett underbart väder denna sommar.

En ny UFO-höst väntar oss med ett intressant program i föreningen. Vi ska göra en utflykt till Enköping för att se på hållristningar, vi ska ha en videokväll och lyssna på ett föredrag. Hela höstprogrammet kan ni se på sista sidan.

Några stora artiklar om UFO-fenomenet har varit införda i Expressen respektive Svenska Dagbladet. Vi tyckte att de var så bra att vi har valt att återge dem in extenso under PRESSKLIPP.

UFO-Sverige kommer denna höst att förlägga sitt planeringsmöte till Gotland för att samtidigt kunna göra ett besök på platsen för det omtalade Marteboljuset. Jag hoppas att vi då har större tur att få se något än vad vi har haft tidigare. Trots mina nu 108 kvällar och totalt 466 timmar av spaning har jag endast vid ett par tillfällen fått se något som inte har varit billjus. Räknar jag om mina timmar till 40 timmars arbetsvecka blir det nästan 12 veckor. Inte dåligt, eller hur?

Jag hoppas att vi ses på någon av våra träffar.

Inga-Lill

Innehåll:

Salemfallet	4
Värmlandsprojektet	5
Föredragskväll med spännande ämnen	6
Stockholmsrapporter	7
Frågesport	8
Sifferkrysset	9
Pressklipp	10

Salemfallet

I UFO-Raden/Rapport-Nytt nr 2 2002 redovisar Leif Persson ett äldre Stockholmsfall, som utreds av Barbro Magnusson. Vi tyckte att det kunde vara av intresse för våra läsare att ta del av det.

Hans Anrell, nu 53 år, ringde in till Rapportcentralen i mars 2002 och berättade om en upplevelse som han och hans 4-årige son var med om för 24 år sedan.

Hans var fredagen den 20 januari 1978 på väg till sin bror i Stockholm. När han vid 16-tiden passerade Salem såg han ett jättestort föremål som han beskrev som ett "bildäck":

– Jag färdades i bil på E4:an från Södertälje mot Stockholm. När jag passerade avfarten till Salem såg jag ett fenomen rakt över Salem Centrum. Det såg ut som ett jättestort bildäck med lysande fönster i tre rader. Jag hade min son, då fyra år, med mig och jag sade till honom: "Titta noga nu, det här får du aldrig mer uppleva." Han såg samma sak, sa han. På grund av åldern kommer han inte ihåg det i dag.

Objektets storlek uppskattades till 100 meter på bredden och 30 meter på höjden. Höjden över marken uppskattades till 100–400 meter. Hans saktade ner så att bilen nästan stod stilla.

– Jag hade velat stanna och titta men tyvärr hade jag bestämt möte i Stockholm med min bror, plus att det var stoppförbud på E4:an.

Barbro Magnusson på Rapportcentralen, som tog emot rapporten och handlägger ärendet, kontaktade centralen i Sundsvall och fick där information om två observationer från 21 januari 1978. Det var ett fall i Södertälje

och ett fall i Falköping.

Kunde observationen som Hans gjorde vara en parallell-rapport till dem i Södertälje och Falköping? Frågan var om exakt datum hade angivits då, respektive nu i år. I ett telefonsamtal med mig är Hans Anrell säker på att det han upplevde inträffade 20 januari. Det var nämligen hans födelsedag.

Vid kontakt med AFU i Norrköping hittades de två rapporterna från 1978. Den från Södertälje handlar om en man som skrev till FOA angående en satellit som han såg 21 januari klockan 19.15. Mannen undrade om det var samma satellit som kraschade i Kanada. Fallet har inga likheter vare sig i tid eller beskrivning med fallet i Salem.

Rapporten från Falköping, också den en FOA-rapport, gällde en man som 21 januari fotograferade ett diskusformat föremål. Det hade kommit från hög höjd, gjort kursändringar på lägre höjd och därefter stått stilla i luften. Datum och avståndet till Falköping talar

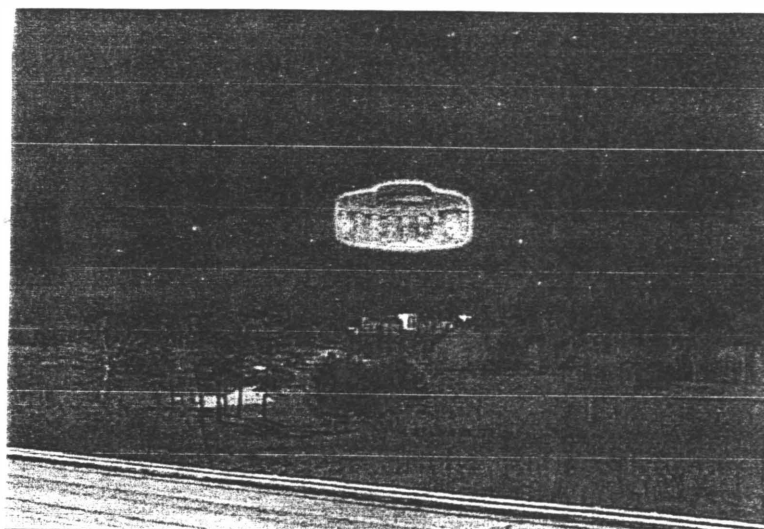
också det emot en parallell-rapport.

Dessa två rapporter är kanske intressanta i sig men har troligtvis inte med fallet i Salem att göra. Skulle det ändå vara så att Hans var den ende som såg föremålet? Om man har i åtanke att han körde på en Europaväg i rusningstrafik, mellan 16.00 och 17.00, så vore det väldigt konstigt om inga andra bilister på vägen såg föremålet!

RPC bad Andreas Ohlsson kolla bland pressklippen på närmaste bibliotek i Stockholm om det fanns något skrivet som kunde förklara observationen. Tidigare hade vi kollat med AFU om det fanns något i pressklippen där som kunde styrka Hans berättelse.

Men på biblioteken i Stockholm fanns bara dagstidningarna lagrade på mikrofilm, inget lokalt över Salem eller Södertälje. Återstår då bibliotek i närheten av Salem. I skrivande stund är detta inte gjort och fallet räknas ännu som ouppklarat.

Text o ill: Leif Persson

Värmlandsprojektet

Det låter ju inte som om det här projektet skulle vara särskilt Stockholmsanknutet, men eftersom det ändå är det blir det några rader här. Det skulle nämligen visa sig att majoriteten av projektets deltagare kom från Stockholms UFO-förening.

Värmlandsprojektet hade förberetts och leddes av UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn. Under en veckas tid (v. 27) undersöktes många bra UFO-fall, och samtidigt upptäcktes flera nya, alla Värmlandslokali-serade.

Första delen av veckan låg vi förlagda i Sunne och den andra i Charlottenberg. Vi hade också Rapportcentralen med oss, inkopplad på respektive ort. Vi knackade dörr, platser i vildmarken undersöktes, alla möjliga och i viss mån omöjliga människor intervjuades.

Värmland är ett landskap med många bra observationer och det var därför som UFO-Sverige beslöt att förlägga projektet dit. På 70-talet var UFO-observationerna så många att militär kopplades in med omfattande resurser. Allt var hemligt och aktionen fick kodnamnet Dakapo.

Dakapo sysselsatte en hel del folk. Många personer ur hemvärnet sattes in för att spana efter de mystiska flygfarkoster som endast tycktes visa sig natetid eller i dåligt väder. Nu var det dessa personer som vi jagade och i många fall fick tag i. Allt eftersom intervjuerna fort-skred gavs nya kontakter och arbetet växte betydligt i omfång.

Kvällarna blev längre och längre och de sista dagarna kom man inte i säng före halv två. Det var arbetsamt men spännande, ty en del nya uppgifter var av klart tankeväckande art! Många timmars arbete återstår nu under hösten med att sammanställa det insamlade materialet, som blev så stort. Arkivet i Norrköping kommer utan tvekan att fyllas på med fler rapporter. En viss presentation kommer säkert att ges genom UFO-Aktuellt (den prenumererar du väl på!) efter hand.

Vad som gör en del av fallen så bra är att de har flera vittnen och högst påtagliga bevis i varierande former (om än inte utpmjordiska). Vi kom till och med i kontakt med ett dödsfall som länge verkade suspekt. En död person hade hittats i skogen och strax intill hade man påträffat en okänd störtad farkost...

Nu visade det sig att det var fråga om självmord och att farkosten var en vädersond. Men med de osannolika omständigheterna och den ryktesspridning som följer, inte minst i lokalpressen, så verkar saker och ting onekligen skrämmande och mystiska.

Ett annat fall berättade om en

svartklädd man som kom upp ur en tjärn mitt i skogen. Det var inte en dålig historia utan påtaglig verklighet där både svensk och norsk polis var engagerade. Det rörde sig förmodligen om knarksmuggling via det forna DDR:s ambassad i Oslo.

I en liten by som heter Lysvik gick jag fram till en äldre herre som stod stödd på sin käpp och tänkte att han säkert mindes 40-talet. Jag frågade om han var född i Lysvik, och det var han - 1925. Visst mindes han spökraketepoken på 40-talet, men sade samtidigt att folk nog hade tagit fel på flygplan. Han hade en kamrat som hade eget flygplan och som i viss mån sysslat med spritsmuggling (enligt flera intervjuade poliser är det inte sannolikt att spökflygningarna var spritsmuggeluppdrag, då de flesta i glesbygden hade en egen panna puttrande).

Nåväl, den äldre herren hade flyttat från Lysvik i slutet av 40-talet till en Stockholmsförort. Vilken då, frågade jag. Kungsängen blev svaret! Det visade sig att vi hade bott 500 meter från varandra.

Conny Ljung

Föredragskväll med spännande ämnen

Den 25 april gästades vår förening av frilansjournalisten *Anders Palm*. Det är en herre som varit med om mycket spännande. Russinet i kakan från hans yrkesliv är det faktum att han var en av de journalister som bevakade uppskjutningen av Apollo 11, den första månlandningen alltså. Tänk bara att ha fått vara på plats när denna mänsklighetens tekniska bragd nr 1 ägde rum. Det är bara att konstatera att man blir djupt avundsjuk.

Anders berättade att han ville se astronauterna i ögonen när de transporterades ut till raketerna för att se om det gick att skönja oro, betänksamhet, allvar, koncentration. Han fick ögonkontakt och det enda som speglade sig i de tre människors ögon var fröjd och glädje! Ganska otroligt med tanke på den resväg de hade framför/ovanför sig. Det var inte direkt fråga om någon söndagsutflykt med kaffekorg i gröngräset. De skulle fara iväg 40.000 mil och förhoppningsvis ta sig tillbaka till Moder jords trygga och hemtrevliga atmosfär.

Vi vet alla hur det gick och att anslagen till Apolloprojektet ströps i början av 70-talet då nyhetsvärdet på rymdresor kraftigt devalverats i folks medvetande (hur kunde det bli det!). Anders fick börja se sig om efter något annat att skriva om. Det blev sjukdomar, djur och natur, de okända havsdjupen och...UFO!

Nu blev det inte särskilt mycket UFO-diskussion den här kvällen, men väl intressanta ämnen ändå. Sedan en del år tillbaka arbetar Anders Palm med något han valt att kalla "den

mystiska profilen". Kända personer är tacksamma att få fram uppgifter om, det finns alltid ett intresse för dem. Hans mål är att snoka fram så ovanliga uppgifter som möjligt om kändisarna: tänk om det hade funnits en affärslänk mellan George W Bush och Usama bin Ladin!

Religionshistoria

Anders hade också gett sig i kast med att rota lite i Jesus förflutna. Han saknas ju i Bibeln under många år, så vad sysslade han egentligen med då? Att få fram uppgifter om Jesus visade sig i princip omöjligt, då han inte finns klart omnämnd i andra skrifter än just Bibeln.

Trots det kunde Anders berätta om en myt (?) som beskriver Jesus som skeppstimmerman. Han lär till och med ha råkat ut för ett skeppsbrott utanför England. Båten ska ha gått på Cornwall för att hämta tenn. Jesus styvfar var ju timmerman och tenngjutning var ett vanligt förekommande hantverk, det vet man. Hur Jesus hamnade på sjön och led skeppsbrott kan man bara spekulera om.

Vem har hört talas om manikeerna? En utplånad och bortglömd religion som utövades flitigt i Medelhavsområdet på 300-talet. Ett slags vidareutvecklad kristendom, men än mer from och beskedlig. Fred och kärlek människor emellan så klart, men också växt- och djurriket respekterades och värnades. Ett slags dåtida trädkramare och veganer, om än inte fullt så barnsliga. Kvinnan hade också en betydligt mer framskjuten position.

En miniatyrbibel från denna lära, 3,4 x 4,5 cm, återfanns på 1960-talet. Bokstäverna var mindre än en mm höga. Att skriva en så liten bok skulle innebära svårigheter med dagens teknik, så hur manikeerna bar sig åt för 1700 år sedan är ett mysterium. Varför en så liten bibel? Antagligen ett resultat av förföljelser och förbud att utöva religionen. Små skrifter är självklart lättare att gömma, men ordens betydelse blir inte mindre för de som nu kunde läsa boken innan lasglasögonen var uppfunna. Religionen dog ut i Kina på 1600-talet.

Potatisodlaren

Vi fick också ett exempel på hur man gör sitt namn odödligt. En herre som jobbat som gruvarbetare i Norge och rallare i Värmland startade eget 1876. Han fick låna 1000 kronor till sitt företag. I början drevs firman som en mekanisk verkstad i en 13 m² stor lokal på Drottninggatan, där han förbättrade existerande konstruktioner. Hans hustru var duktig på att linda koppartråd runt järnkärnor och verksamheten började mer och mer handla om telefoner. Gävle beställde telefoner till 50 abonnenter.

1881 kom första ordern till utlandet. 1890 hade företaget 130 anställda och år 1900 hade antalet vuxit till 1000. Nu exporterade man till både Kina och Sydafrika. 1901 ledsnade han på sitt företag och avgick som vd. 1903 sålde han alla sina aktier och köpte en gård vid Alby där han odlade potatis. Denne man, som dog 1926, hette Lars Magnus Ericsson.

Då svaret tycks givet

Visste ni att Lenin var överintelligent? När han dog 1924 ville kommunisterna bevisa att han hade ägt den skarpaste hjärnan. Sagt och gjort, hjärnan togs ut och dissekerades i 30.963 sek-

tioner. Tio år senare presenterades en rapport på 153 sidor, där det som alla haft på känn bekräftades. Lenin hade haft den mest briljanta hjärnan och sålunda var den kommunistiska ideologin den rätta!

Anders Palms föredrag åtföljdes av ett fint "Inga-Lill-lotteri" och av fika med smaskiga bakelser.

Conny Ljung

Stockholmsrapporter

I förra numret publicerade vi Stockholmsrapporter för andra halvåret 2001. Sedan dess har det tillkommit ytterligare rapporter från hela 2001. De redovisas här, tillsammans med de rapporter som hittills kommit in för i år.

2001

Den 30 januari observerade ett par i Tyresö vid etiden på natten något som påminde om en stjärna på himlen. Föremålet rörde sig uppåt och nedåt och även i små cirklar. Det sågs i sydvästlig riktning i stjärnklart väder. Troligen rörde det sig om Sirius.

Den 7 februari, vid halv åttatiden på kvällen, observerade en kvinna i Skärholmen tre triangelformade ljusfenomen högt uppe på himlen. De befann sig ovanför molnen och lyste diffust. De rörde sig rätt långsamt och påminde om en ficklampa till formen. Det var troligen UFO-ballonger.

Vid tiotiden på kvällen *den 8 maj* såg en man och hans fru i Gröndal en ljus strimma på himlen. Strimman blev mörkare när solen hade gått ner. Mannen tog

kort på strimman. Det visade sig vara en kondensstrimma från ett flygplan.

2002

Någon gång under de första dagarna i *januari* såg en person i Lidingö 14 skarpa ljuspunkter. Som mest är det 11 stycken i ett "pärlband" på himlen. Samma styrka, hastighet och färdväg. Det hela utspelade sig vid 18.30-tiden. Förmodligen var det UFO-ballonger.

Den 15 februari såg en kvinna i Hallunda vid halv femtiden på eftermiddagen ett moln som var starkt lysande. Molnet förflyttade sig snabbt nedåt och något stack ut ur det.

Vid femtiden på eftermiddagen *den 10 mars* såg två vittnen i Bredäng något stort och brinnande som for nedåt. De såg också ett mindre objekt längre ned, fast mest som rök. Mellan dem fanns en vit liten "stjärna". Händelsen filmades.

Samma dag, tidpunkt okänd, såg en man ett ljus ovanför Riddargatan i centrala Stockholm. Det var en pärlvit lampa som gick i en båge från ostsyd-

ost mot västnordväst. Storleken var ungefär som en lampa på 50 meters avstånd och större än en planet.

Den 12 mars, vid tiotiden på kvällen, observerades ett klotformat objekt i centrala Stockholm. Det har en glödande kärna med en orange ring runt om, och med ytterligare en grön ring utanför ringen.

Samma kväll, vid ungefär samma tid, såg en kvinna i Farsta genom ett takfönster två stycken basketbollstora parallellt flygande ljusfenomen som i hög fart passerade över husen på Rottnerosbacken. De rörde sig i västlig riktning.

Samma dag for en ljusstark projektil över himlen och försvann bakom en skog. Tidsangivelse saknas. Det hela utspelade sig på Värmdö.

Vid tretiden på morgonen *den 5 maj*, såg ett vittne i Solna ett ljus som "gömde sig". Vittnet känner rädsla för dessa ljus som verkar återkomma..

Stefan Roslund

Frågesport.

Här gäller det att konsultera med sin allmänbildning. Endast ett svarsalternativ är rätt. Rätt svars första bokstav sparas och bildar till slut två ord nedan, något som ufologen kan stöta på.

500 miljoner år är länge sedan! Vad kallas den tiden?

- 1/ Ordoviciu
- 2/ Karborundum
- 3/ Vademecum

Vem var mannen som, så att säga, satte igång tefatshysterin strax efter andra världskriget?

- 1/ Bob Lazar
- 2/ Kenneth Arnold
- 3/ Arnold Idebring

I denna stad finns Sveriges enda UFO-monument.

- 1/ Köping
2/ Norrköping
3/ Ängelholm

I vilken svensk tidning nämns först gången flygande tefat?

- 1/ Aftonbladet år 1946
2/ Norrköpings Wecko-tidning år 1772
3/ Stockholmstidningen år 1911

En av rymdfärjorna heter!

- 1/ Charger
2/ Alandia
3/ Discoverv

Vilket är världens största nu flygande flygplan?

- 1/ Antonov 225
- 2/ Boeing 747 Jumbojet
- 3/ Lockheed C5 Galaxy

En vacker vinter stjärnbild!

- 1/ Almak
2/ M31 (NGC 224)
3/ Orion

Vilken stjärna är en röd överjätte?

- 1/ Sirius B
- 2/ Vår egen Sol
- 3/ Betelgeuze

Den största kända planeten i vårt solsystem heter?

- 1/ Saturnus
2/ Jupiter
3/ Uranus

Vad hade Apolloraketen, som satte människan på månen 1969, för nummer?

- 1/ Nio
2/ Elva
3/ Tretton

Vad heter vår minsta fågel?

- 1/ Kungsfåglarna
2/ Strömstaren
3/ Gårdsmyg

Vid "afternoon-tea" har man användning för dessa.

- 1/ Oljefat
- 2/ Kaffeefat
- 3/ Tefat

Ufologen sysslar med detta!

[illegible]

Sifferkrysset

I krysset motsvarar varje siffra en bokstav. Ett ord är givet för att du lättare ska komma igång.

5	21	13	1	11	3	4	12	6	3	4			2
13		5		5		24			5		10	8	9
28	12	5	20	3	6		27	10		1	2	3	4
28	1			27		11	14	27	17		5		23
		4	14		1	10	19		1	2	10	1	1
	19	24	27	19	10		10		2	3	1		2
	12		3		5	13	7	7	3			5	25
	5			23	13	2	3		27		8	3	7
17		20		12				17	1		9		3
	6	10	27	2	3	26	12	5	21	13	1	3	2
		6	10	5		3	19		17		26	13	27
1	3	4		10	27	8			4		24		25
12	27		25	4		9	10	4		10			1
8		12	27	7		1	4	9	5	5	27	9	19
10		21	10		26	10	1			6	14	5	

Inga-Lill Wallin

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
S	T	E	N											
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	

Sifferkrysset insändes senast den **15 oktober** 2002 till:
Stockholms UFO-förening c/o Inga-Lill Wallin, Jaktvägen 10, 175 63 Järfälla

En vinnare får en trisslott.

Lycka till!

Pressklipp

Pressklipp

Pressklipp

Pressklipp

Expressen
5/11/82

Jaktten på

Oförklarliga observationer

OFÖRKLARLIGT. Denna bild har satt myror i huvudet på ufojägare i 30 år. Denis Lindbohm, författare till 60 böcker om "övernaturliga" fenomen, tar gärna emot tips om någon vet var den är tagen.

300 tefatsjägare samlas för att utreda två heta tips

Har du sett konstiga fenomen på himlen eller mystiska varelser i trädgården?

Flygande tefat eller gröna gubbar från yttre rymden?

Sant eller osant – ingen vet.

Nu ska två nya rapporter granskas av landets ledande ufo-expert:

■ Ett grönt "flygplan" utanför en villa i Hedemora.

■ Vita klot som körde om ett flygplan i Vänersborg.

I helgen träffas 300 personer i föreningen UFO-Sverige i Sundsvall för att granska de senaste rapporterna.

Varje år får föreningen omkring 350 rapporter om mystiska föremål på himlen.

Älskar mysterier

– Jag håller alla dörrar öppna tills vi kan säga vad iakttagelsen berodde på. Jag älskar mysterier, men ännu mer älskar jag att förklara mysterierna, säger Clas Svahn. 24-årig ordförande i UFO-Sverige.

Vid mötet i Sundsvall ska särskilt två iakttagelser diskuteras.

■ – En 79-årig kvinna och hennes dotter körde i bil mot sitt hus i Hedemora. De tittade åt sidan och såg ett föremål som såg ut som ett cylinderformat grönt flygplan med vingar. Det följde bilen. Men eftersom huset plötsligt dök upp var "flygplanet" tvungen gira rakt upp. Det var cirka två meter långt och liksom hängde med nosens uppåt utanför ett fönster. Sen satte det av rakt upp, säger Clas Svahn och tillägger:

– Jag åkte till Hedemora i tisdags för att höra kvinnan. Hon verkade vara väldigt trovärdig. Jag är övertygad om att hon har sett något, men frågan är vad hon sett. Det är synd att hon rapporte-

Detta ger falsklarm

■ Planeter.

■ Kondensstrimlor från flygplan.

■ Brinnande så kallade ufo-balonger som människor skickar upp i luften.

rat först nu. Det hände försommaren 1980.

■ – En man satt på sin balkong i Vänersborg i augusti 1997 och testade sin nya videokamera. Plötsligt fick han se en ljus kula som kom från söder, passerade ett flygplan. Efter några sekunder kom ytterligare en kula i ännu högre fart.

– Vi har låtit den militära underrättelse- och säkerhetstjänsten titta på videon, men de kunde inte identifiera föremålen, säger Clas Svahn, som till vardags är journalist på Dagens Nyheter.

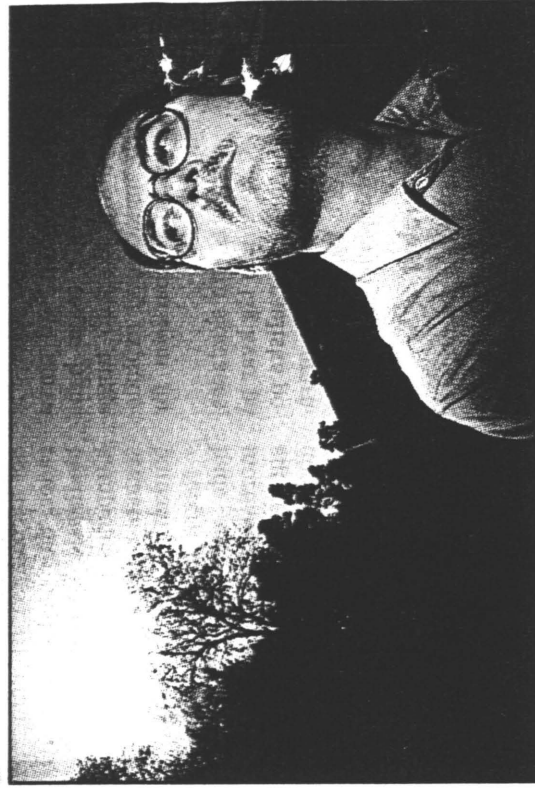
Rapporter varje dag

Varje dag rapporteras ett fall till UFO-Sverige.

– Bilder som skickas till oss är ofta fejkade, det kan vi bevisa. Men de muntliga rapporterna är oftast upplevda syner. Frågan är bara vad människor har sett, säger Clas Svahn.

Har du själv sett riktiga ufon?

– Den 5 november såg min fru Anneli och jag tre flygande kors på himlen. Det låter befängigt, men

UFO-ENTUSIAST. Clas Svahn gillar att förklara det oförklarliga.

Foto: CORNELIA NORDSTRÖM

det var tur att vi var två som såg samma sak, säger Clas Svahn.

Tror du på utomjordingar?

– Vi är säkert inte ensamma i universum, men jag tror inte att de kommer hit. Då skulle de ha visat sig för länge sen.

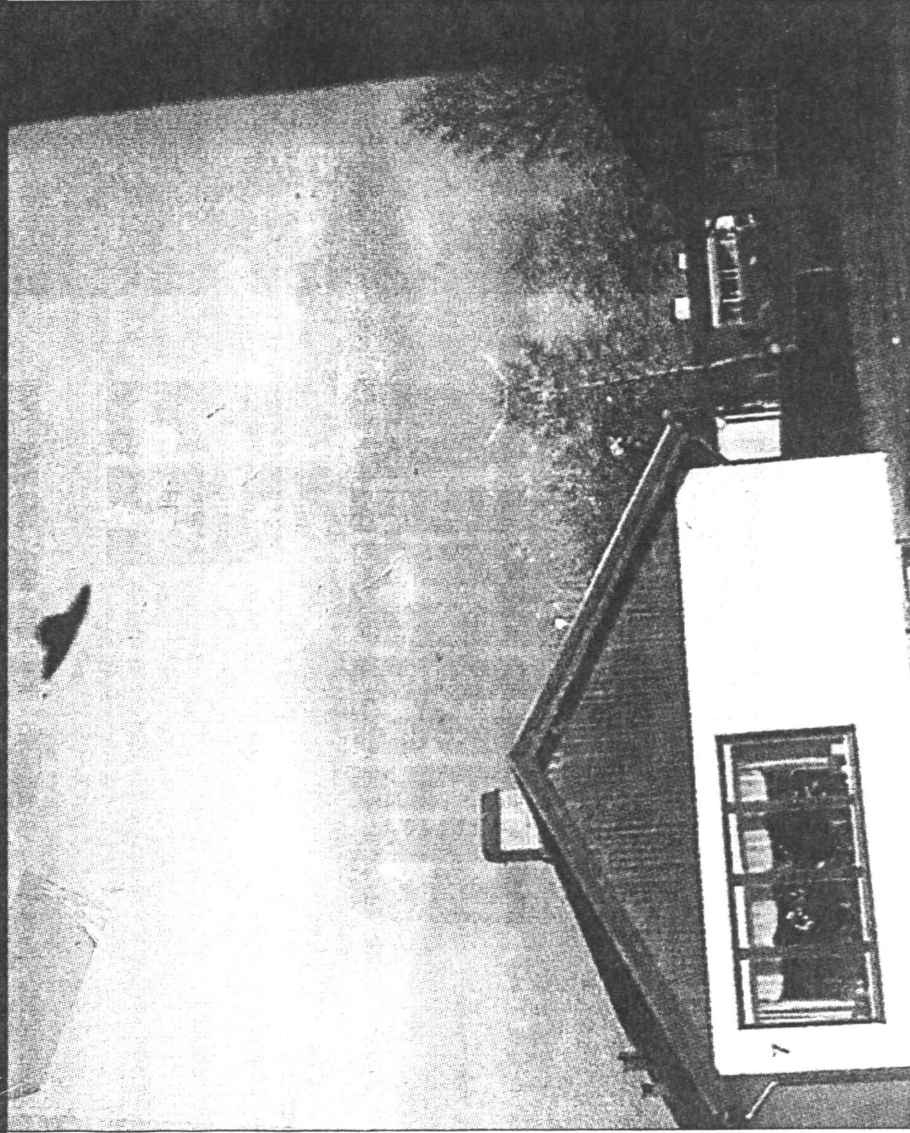
när du forskar om ufon?

– Det var värre förr i tiden. Men nu är utomjordingar och farkoster socialt accepterade. De finns ju som dockor och i tv-serier, säger Clas Svahn.

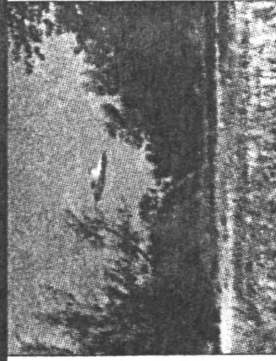
Blir du betraktad som stolle

Tommy Schönstedt
tommyschonstedt@expressen.se

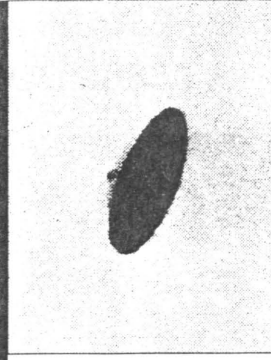
ett äkta UFO

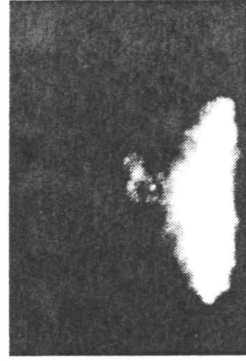
VÄRNAMO 21 MARS 1974. Tagen av 15-årige Christer Sundström i Värnamo. Han påstår sig ha sett ett mörkt föremål, som han trodde var en fågel. Det rörde sig i luften ovanför grannens villa. Efter en stund såg han att det inte liknade en fågel och tog bland annat den här bilden.

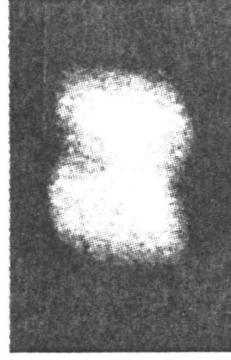
Det här är ett mycket omdiskuterat foto taget av kontaktpersonen Paul Villa på 60-talet. Vad det föreställer? Ingen vet.

McMinnville, USA 11 maj 1950. Bilden togs av bonden Paul Trent. Föremålet syntes under några minuter innan det flög i väg. Negativen har undersökts av en rad forskare men har aldrig kunnat avslöjas som bluff.

Bilden togs från ett Concordeplan över Tchad den 30 juni 1993. En grupp franska vetenskapsmän befann sig på 1 700 meters höjd för att studera en solförmörkelse då de lyckades filma ett okänt objekt. Astrofysikernas kalkyler tyder på att föremålet var 15 kilometer bort och hade en storlek av cirka 200 meter.

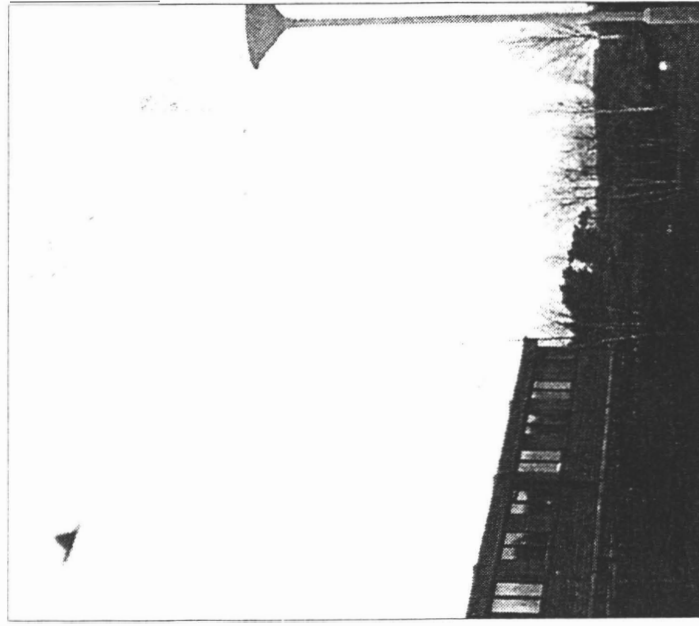

Arendal november 1981. Ett av många lysande klot som vandrade nära bergskammarna i Hessdalen i Norge, det område i världen där man har kunnat registrera flest oidentifierade fenomen i luften.

Detta är inte ufon

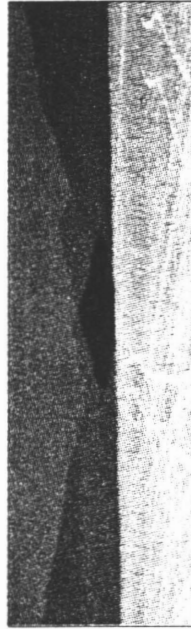
BLUFF. Två pojkar i Horn i södra Östergötland försökte lura UFO-Sverige med bilden. Föremålet är ett uppkastat metallock och avslöjades som bluff.

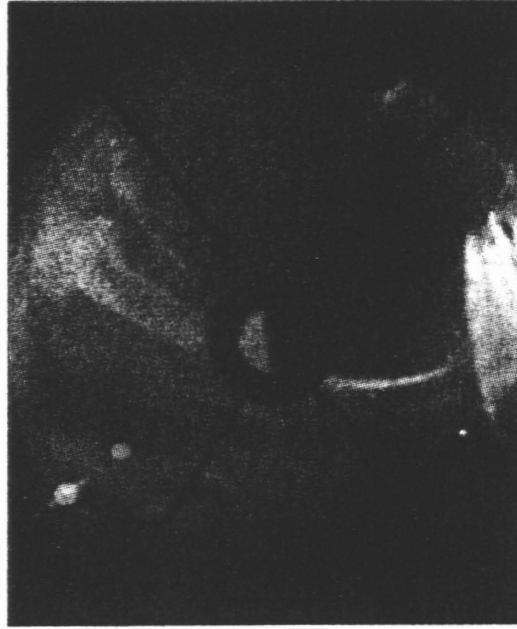
BLUFF. Genom att klippa ut ett tefatsliknande föremål ur en svart pappskiva och klistra upp det på en fönsterruta kan man få en bild som den här.

MOLN. Linsmoln över Andarna 1966. Liknande moln bildas i bergiga trakter och förekommer på flera kända "ufo"-bilder.

HÄGRING. UFO-Sveriges medlem Carl-Anton Mattsson tog den här bilden vid en resa i Bolivia. Det som ser ut som ett landat tefat är i själva verket en kaktusbeväxt ö i sjöns ena ände.

RAKETUPPSKJUTNING. Den 20 september 1977 observerades ett manetliknande fenomen över staden Petrozavodsk i Ryssland. Fenomenet hängde över staden och skrämdde invånarna.

KONDENS FRÅN FLYG. Kondensstrimma från flygplan fotograferad av Karin Josefsson över Halmstad i december 2000. Kondensstrimmor från plan på hög höjd orsakar en stor mängd rapporter varje år.

LJUSREFLEX. Reflexer i flygplansfönster. Bilden tagen ur en film av solförmörkelseexpedition över Lifeld i Norge den 30 juni 1954. De dubbla kabinfönstren orsakade reflexen.

EN HUVUDLÖS KROPP SOM SVÄVAR OVAN EN GRAV, genomsinnliga damer som rör sig i natten... för dem som vill uppleva gåtfulla ting under sommarestern är alternativt många. Varför inte besöka Martebo på Gotland? Där rör sig ibland ett mystiskt ljus längs en grusväg. Ryktet om ljuset har spridit sig och tusentals människor har besökt platsen. Till den skaran har Idags frilansjournalist Sofia Andersson sällat sig.

Plötsligt syntes det – ett svagt ljus...

Det är långt efter midnatt när vi svänger in på den gropiga grusvägen. Efter några hundra meter stänger vi av motorn och låter bilen rulla den sista lilla biten. Så ska man, enligt rykten vi har hört, göra för att få se det mytomspunna "Martebo-ljuset", mysteriet som i snart hundra år har gäckat hofasta och turister i den lilla socknen Martebo på Gotland. Så tyst som möjligt öppnar vi bildörarna och kliver ut. Gruset knastrar, men annars är det knäpptyst. Vi sätter oss ned på marken framför bilen och börjar titta bort längs den raka vägen. Några av oss vet vad som väntar, andra har suttit där många gånger utan att få se någonting.

Minuterna går och blir till timmar. Koncentrationen börjar tryta och vi viskar och flussar. Någon försöker skrämmas. Nu kommer Knut, väser han. Men ingenting händer. En av alla vandringssägner om Martebo-ljuset, säger det det kommer från en gengångare vid namn Knut Stare. Han levde i slutet av 1800-talet och ägde marken där

vinglar från sida till sida. Obehagligt litet ett lyktljus. Det är lätt att fantisera om att det är gengångaren Knut som håller i det.

När ljuset är ungefär femtio meter bort viker det plötsligt av och försvinner in mot torpet. Det blir åter rött och sedan slöcmar det. Ingen av oss vågar säga någonting, vi vågar knappt andas. Vad var det vi såg?

Ingemar Gotvik bodde i Knutstorp som barn. Han har sett Martebo-ljuset ett hundratal gånger. Som barn nötte han det ofta när han cyklade längs vägen.

– Jag brukar säga att jag är kompiss med ljuset, säger han och skrattar. Jag var väl tre-fyra år första gången jag såg det och sist det var i fjol.

Ingemars Gotviks föräldrar såg ljuset första gången 1922. Då trodde de att det var någon som var ute och gick med en lykta. Men när det gick ut för att leta efter spår av honom i snön, fann de inga. Det förbryllade dem mycket.

SPÖKJAKT. 1

Två artiklar om det övernaturliga.

I morgon: Doktor i gengångarföreställningar har själv blivit hemsökt.

ljuset eller göra att det hamnade närmare marken. Lyset rör sig ett par meter över marken och det rör sig på ett sätt som inte stämmer överens med biljus.

Ingemar Gotvik har genom åren gjort en del egna tester, men han är helt oviss om vad det kan vara. Han har bland annat vid upprepade tillfällen försökt närma sig ljuset.

– Det verkar inte gå att komma närmare än trettio, fyrtio meter. Kommer man närmare försvinner ljuset. Som jag ser det, har alla tänkbara teorier om vad lyset är gått i kras.

Det finns en hel del teorier och spekulationer om vad Martebo-ljuset kommer ifrån.

att den slutar vid kanalbron och att det därför inte kan vara biljus.

De fem procent observationer som Ingemar Wallin inte kan förklara bort med biljus vet hon inte vad hon ska tro om. Då har hon sett ett mindre ljus som rör sig högre upp.

– Det kan ha varit så kallade irrbloss. Kan ske var de sådana som de såg förri tiden, och kanske uppträdde de då oftare.

Irribloss beskrivs som ett flammmande ljusklot och det syns ofta vid myrmarker eller vid utdikningar. Det sägs vara gas som vid kontakt med luft självantänder.

Men trots naturliga förklaringar om biljus och gas, verkar inga-Lill Wallin inte

torpet Kantenörp står i dag i öddjupet och ligger vid sidan av grusvägen. Sägner berättar att soldater rövade bort hans son, och att han sedan dess har sökt efter honom. Han sägs vandra längs grusvägen med en stormlykta i handen. Från den lilla grävda kanal, som rinner genom den fuktiga myrmarken några hundra meter framför oss, hem till torpet. Ljuset, eller lyset som många gotlänningar säger, som syns längs vägen ska vara skenet från hans lykta.

- Det verkar inte gå att komma närmare än trettio, fyrtio meter. Kommer man närmare försvinner ljuset. Som jag ser det har alla teorier om vad lyset är gått i kras.

Ingemar Gotvik
uppvuxen med Marteboljuset

Efter några timmars väntan kommer ytterligare en bil körande. Den stannar bakom vår bil och verkar inte vilja åka förbi. Utöver några skräliga ungdomar. Vi hyssjar lite åt dem, men de förklarar att det inte spelar någon roll om vi är tysta eller inte. Kommer ljuset så kommer det.

Och det kommer oftast strax efter skymningen eller strax före gryningen, berättar en av dem, det dröjer inte länge förrän det börjar grv

De sätter sig ned bredvid oss och vi behöver inte vänta länge förrän en av dem plötsligt ropar till. Kan det vara... ja, ett svagt rött pulsvande sken syns bortåt kanalen, ett par sekunder ovanför marken. Ljuset närmar sig, sakta och blir vitare och större. Efter några sekunder är det stort som en fotboll och det

Sedan begynte ljuset ofta, men det var aldrig någonting vi pratade med folk om. Vi har räddat att de skulle tro att vi var tokiga. Vi varandra sade vi se, nu är lyset ute och går igen. Vi var aldrig rädda för det. Vilårde oss snart att det var helt ofarligt. Jag tror att lyset har varit där länge, långt innan vi flyttade dit, men att folk har varit rädda för att prata om det.

1993 fick föreningen UFO-Sverige in en rapport om Marteboljuset. Kort efter åkte Inga-Lill Wallin ned till Gotland tillsammans med några andra från föreningen. Mysteriet fångade hennes intresse så mycket att hon sedan fortsatte åka ned varje år. Hon har nu spenderat närmare fyrahundra femtio timmar på platsen. Hennes erfarenheter finns dokumenterade i boken *Marteboljuset - myt och verklighet*.

Mystiken kring det här ljusfenomenet är väldigt intressant. Ljuset har engagerat otroligt många människor och det vetar finnas oändligt många berättelser om det. Det är dels ljuset själv, och dels människors berättelser om det som har fascinerat mig. Människor har en enormt stark vilja och tro på att det finns övernaturliga fenomen. Tyvärr måste jag ändå säga att nitiofem procent av alla som ser ljuset i dag, ser biljus från bilar som kör längre fram på vägen.

Hur kan det vara möjligt? Det var ett hus jag såg, inte två, och det kom så nära.

Jag tror att det rör sig om en synvilla som i sig är intressant och värd att se. På avstånd smälter två biljus samman till ett och det går inte att höra ljudet från bilen efter som den är flera kilometer bort. Av någon anledning, kanske på grund av att vägen är så lång och rak, ser det ut som att ljuset är närmare. Att ljuset vinglar beror på att vägen är så gropig.

Inga-Lill Wallin berättar att hon har gjort mängder av tester som bekräftar hennes teori. Ingemar Gotvik läser sig inte över ryggen.

Nej, inte är det biljus. De där testerna håller inte. Inga-Lill har inte tagit hänsyn till topografien. Det finns en liten backe oer vid kanalen. Den backen borde stoppa upp

tro är att det skulle vara en form av gas, till exempel metan eller difosfan, som självändlar. En annan är att det skulle vara klotblixar. Men mätningar har varken påvisat gas eller elektromagnetisk spänning.

För några år sedan grävde de ned en högsämningskabel längs vägen. Då trodde jag att ljuset skulle påverkas, berättar Ingemar Gotvik, men det gjorde det inte. Marteboljuset är ett mysterium. Den enda teori som verkar hålla är att det är någonting övernaturligt.

Uppståndelsen kring Marteboljuset har också gjort att det finns många skojare som försöker skrämias. Redan på 1930-talet roade sig bygdens barn med att vifta med ficklampor.

Jag är förvånad över bristen på kritiskt tänkande hos dem som har sett ljuset. På känner till exempel till att vägen fortsätter rakt på efter kanalen, först som traktorväg och sedan som vanlig väg. Många tror

Fakta

Naturlig förklaring till spökljuset?

Ljusfenomen som det i Martebo på Gotland, finns över hela världen. De kallas spökljus eller liter, och syns ofta där det finns en lång rak väg och där det finns underjordiska källor. Så är fallet vid Martebo. Vattnet i den kända Luminelundagrottan kommer in genom så kallade slukhål i Martebomyr.

Den amerikanske forskaren Michael Persinger vid Laurentian University har gjort omfattande undersökningar av spökljus. Alla ljus han undersökt har haft naturliga förklaringar. Det har fört sig om synvillor orsakade

vara riktigt nöjd. Hjärt åter honom med fullt omland igen.

Nägonstans innerst inne vill jag kanske att det ska vara ett annorlunda fenomen. Jag är nästan övertygad om att det finns naturliga förklaringar, men inte helt.

Och Knut Stare? Nja, säger både Ingemar Gotvik och Inga-Lill Wallin.

Visst ägde han marken där torpet står, men han bodde aldrig där. Han bodde i Tingstäde några mil bort. Det där är nog en skräna. Om det är ett spöke, är det nog någon annan som spökar, säger Ingemar Gotvik.

SOFIA ANDERSSON
frilansjournalist
idagsevdse

Boken *Marteboljuset - myt och verklighet* finns att köpa i bokhandlarna på Gotland och från föreningen UFO-Sverige.

vandra över gatan. Hunden hade varit död i flera år.

Michael Persinger tror att det är hjärnan som spelar människan ett spratt när den utsätts för de elektromagnetiska fälten. Elektromagnetiska fält skulle också kunna vara förklaringen till många gengångarföreställningar.

Världens mest kända spökljus heter Marfajuset och syns mellan städerna Marfa och Alpine i Texas. Ljuset har sin förklaring i underjordiska vattenkällor. Nordens mest kända spökljus finns i Hessaalen i Norge. I Sverige har spökljus bland annat rapporterats från sjön Lekvattnet i Värmland och från Barkarby i Stockholm.

Pressklipp

Pressklipp

Pressklipp

Pressklipp

Svenska Dagbladet måndag 24 juni 2002

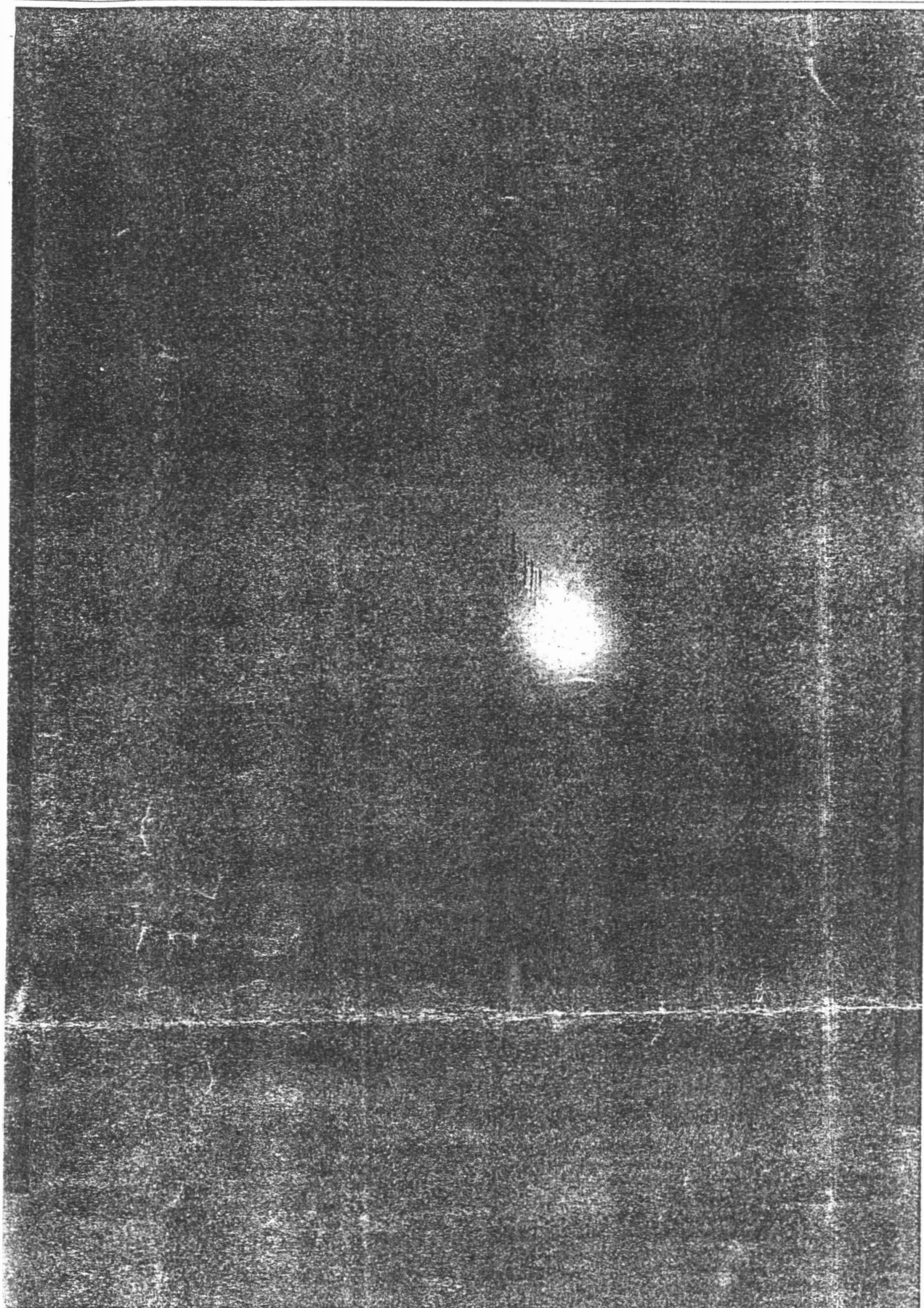

FOTO: HÅKAN LINDGREN/ PRESSENS BILD

Bara billyktor, säger Inga-Lill Wallin, som studerat Martebolijuset i närmare tio år. I alla fall kan 95 procent av fenomenen förklaras så. Men... de övriga fem procenten? Nej, om dem vet hon inte vad hon ska tro...

IDAG 17

Spöktips för hela landet

Pajala kyrkogård, Norrbotten:

Oväsens grav. Där ligger trollkarlen Vittikko och hans son Anti. De var svåra ovänner i livet och sägs inte ens kunna hålla sams i graven.

Stockholms slott:

Två spöken, en vit fru och en grå gubbe brukar visa sig när någon i kungafamiljen ska dö. I Gustav VI Adolfs bibliotek har många känt en närvaro av någonting.

Klara Kyrkogård, Stockholm:

En nunna i svart dok vandrar om natten.

Engsö slott, sydost om Västerås:

Den ondsinta Brita Bååt går igen. På slottet finns också en utställning om spöken.

Liridenborgsjön, Karishamn:

Fotspår från ett barn har syns i snön. Fotspåren har sedan plötsligt upphört mitt i skogen. I husen runt sjön har tavlor och lampor oförklarligt börjat skaka, och ibland hörs underliga tjut.

Glimmingehus, sydväst om Simrishamn:

Många spöken. Bland annat en ondskefull hund och tre genomskinliga 1700-talsdamor.

Bondtorp, Västergötland:

Jonas Falks grav. Han dömdes till döden för ett rånmord i mitten av 1800-talet. Flera personer har sett hans huvudlösa kropp sväva över graven. Det finns också ständigt nya blommor där, men ingen vet vem som sätter dit dem.

Kastlösa prästgård, Öland:

Besökare störs av rytmiska slag i dörrar, väggar och fönster. Fenomenen sägs uppträda särskilt på tisdagar och på fredagar.

Runt Vättern:

Ibland gåtfulla hägringar. En okänd stad kan plötsligt dyka upp på den motsatta stranden, och en sjöfru sägs ibland vandra på vagorna. Man bör inte tala om sjöfrun om man befinner sig på sjön, då kan båten gå under.

Lögnare bäst på att övertyga

Forskning motbevisar poliser och åklagares uppfattningar

Lögnare är bra på att övertyga. I förhör håller de fast vid sitt vittnesmål på ett bättre sätt än de som är ärliga, vilket är okänt bland poliser, domare och åklagare.

En vanlig uppfattning inom rättsväsendet är att vittnesmål som inte förändras från ett förhör till ett annat tyder på tillförlitlighet. Lögnare uppfattas däremot ha svårt att hålla sig till sin första berättelse. Men tre års forskning på psykologiska institutionen vid Göteborgs universitet sätter ett stort frågetecken inför detta sätt att skilja lögn från sanning.

– En lögnare är lite bättre än

en sanningssägare på att hålla fast vid en historia. Vår forskning sätter ett frågetecken för hur rättsväsendet värderar vittnesmål, säger forskaren Pär Anders Granhag.

Forskarna har dessutom frågat poliser, domare och åklagare om hur de ser på vittnesmål. Och både tidigare undersökningar och Göteborgsforskarnas nya siffror visar att polis, åklagare och domare letar efter förändringar i berättelserna när de ska avslöja bluffmakare. Cirka nio av tio tillfrågade har en åsikt som står i strid med forskningsrönen.

Forskarna förklarar lögnarnas

framgångar i experimenten med att de försöker hålla sig till sin första historia, medan sanningsägarna strävar efter att återuppleva det som hände. Eftersom minnet lägger till och drar ifrån, från tillfälle till tillfälle, växer och för-

ändras den uppriktiga berättelsen.

– De som talar sanning är antagligen inte lika bekymrade över vad de sa vid första förhöret, eftersom de ju faktiskt varit med om händelsen. RICKARD JAKBO

METROFAKTA / FORSKNING OM LÖGNER

- I ett av sex försök fick personer se en misshandel utförd av skådespelare. Hälften skulle berätta vad de såg, resten skulle ljuga och säga att den misshandlade hade provocerat fram bråket. 144 studenter fick till uppgift att skilja de ärliga från de oärliga genom att iakttä tre förhör.
- I ett annat försök berättade studenter om att de ätit lunch tillsammans. Försökspersonerna fick avgöra vilka som ljög och vilka som inte gjorde det.
- I en enkät med 480 poliser, domare och åklagare svarade cirka nio av tio att sanna utsagor kännetecknas av att vara likadana från gång till gång.

meteo 12/11/2000

Stockholms UFO-förenings höstprogram 2002

21 september Denna lördagseftermiddag har vi planerat att göra en utflykt till Enköping för att titta på hällristningar.

Utflykten är mycket beroende på vädrets makter. Därför ber vi alla som är intresserade att anmäla sig senast den 18 september på telefon 08-36 73 98. Vi samåker i bilar från Barkarby.

Kaffe/te till självkostnadspris.

30 oktober Videokväll. Vi kommer att visa några olika avsnitt från UFO-filmer.

Plats: Flygarvägen 35, Barkarby
Pendeltåg mot Kungsängen från Stockholms Central. Avstigning vid Barkarby Station. Gå ner för trappan, sväng höger, efter några meter sväng återigen höger uppför trappan. Du har då en korvkiosk till vänster. Gå förbi den. Snett åt höger ligger en pizzeria och en videoaffär. Mellan dessa finns ett valv som du går under och kommer in på en stor gård. Där ser du gavlarna på fyra hus. Tredje gaveln åt vänster där ligger Flygarvägen 35. Kommer du med bil finns det en stor parkeringsplats utmed järnvägen.

Klockan: 19.00
Kaffe till självkostnadspris.

4 december Diskussionskväll med några intressanta UFO-fall som underlag

Plats: Flygarvägen 35

Klockan: 19.00
Föreningen bjuder på kaffe och bulle. Lotteri.

Om du har några frågor hör gärna av dig på telefon 08 - 36 73 98.

Välkomna
Stockholms UFO-förening